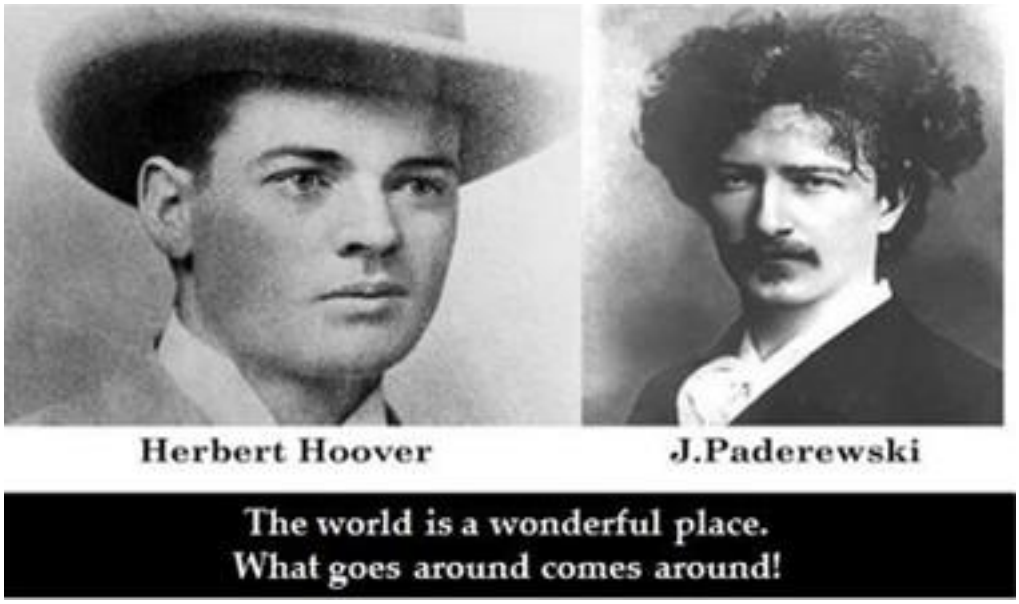
ĐÂY LÀ M□T CÂU CHUY□N CÓ TH□T X□Y RA VÀO NĂM 1892 T□I Đ□I H□C STANFORD

Có m□t c□u h□c sinh 18 tu□i đang g□p khó khăn trong vi□c tr□ ti□n h□c. C□u ta là m□t đ□a tr□ m□ côi, và c□u ta không bi□t đi n□i đâu đ□ ki□m ra ti□n. Th□ là anh chàng này bèn n□y ra m□t sáng ki□n. C□u ta cùng m□t ng□□i b□n khác quy□t đ□nh t□ ch□c m□t bu□i nh□c h□i ngay trong khuôn viên tr□□ng đ□ gây qu□ cho vi□c h□c.

H□ tìm đ□n ng□□i ngh□ sĩ d□□ng c□m đ□i tài Ignacy J Paderewski. Ng□□i qu□n lý c□a Paderewski yêu c□u m□t kho□n phí b□o đ□m $2000 đ□ cho ông □y đ□□c bi□u di□n. Sau khi h□ thoả thu□n xong, hai ng□□i sinh viên □y b□t tay ngay vào công vi□c chu□n b□ đ□ cho bu□i trình di□n đ□□c thành công.
Ngày tr□ng đ□i □y cu□i cùng đã đ□n. Paderewski cu□i cùng cũng đã bu□i di□n t□i Stanford. Th□ nh□ng không may là vé v□n ch□a đ□□c bán h□t. Sau khi t□ng k□t s□ ti□n bán vé l□i, h□ ch□ có đ□□c $1600. Quá th□t v□ng, h□ đ□n ch□ c□a c□a Paderewski đ□ trình bày hoàn c□nh c□a mình. Hai ng□□i sinh viên □y đ□a Paderewski toàn b□ s□ ti□n bán vé, cùng v□i 1 check n□ $400, và h□a r□ng h□ s□ tr□ s□ n□ □y s□m nh□t có th□.
"KHÔNG", Paderewski nói. "Cái này không th□ nào ch□p nh□n đ□□c." Ông ta xé t□ check, tr□ l□i $1,600 cho hai chàng thanh niên và nói : "Đây là 1600 đô, sau khi tr□ h□t t□t c□ các chi phí cho bu□i bi□u di□n thì còn bao nhiêu các c□u c□ gi□ l□y cho vi□c h□c. Còn d□ bao nhiêu thì hãy đ□a cho tôi". Hai c□u sinh viên □y vô cùng b□t ng□, xúc đ□ng c□m □n Paderewski..
Đây ch□ là m□t làm nh□, nh□ng đã ch□ng minh đ□□c nhân cách tuy□t v□i c□a Paderewski.

T□i sao ông □y có th□ giúp hai ng□□i mà ông □y th□m chí không h□ quen bi□t. Chúng ta t□t c□ đ□u đã b□t g□p nh□ng tình hu□ng nh□ v□y trong cu□c s□ng c□a mình. Và h□u h□t chúng ta đ□u nghĩ : "N□u chúng ta giúp h□, chúng ta s□ đ□□c gì ?". Th□ nh□ng, nh□ng ng□□i vĩ đ□i h□ l□i nghĩ khác: "Gi□ s□ chúng ta không giúp h□, đi□u gì s□ x□y ra v□i nh□ng con ng□□i đang g□p khó khăn □y?". H□ không mong đ□i s□ đ□n đáp, H□ làm ch□ vì h□ nghĩ đó là vi□c nên làm, v□y thôi.
Ng□□i ngh□ sĩ d□□ng c□m t□t b□ng Paderewski hôm nào sau này tr□ thành Th□ T□□ng c□a Ba Lan. Ông □y là m□t v□ lãnh đ□o tài năng. Th□ nh□ng không may chi□n tranh th□ gi□i n□ ra, và đ□t n□□c c□a ông b□ tàn phá n□ng n□. Có h□n m□t tri□u r□□i ng□□i Ba Lan đang b□ ch□t đói, và bây gi□ chính ph□ c□a ông không còn ti□n đ□ có th□ nuôi s□ng h□ đ□□c n□a. Paderewski không bi□t đi đâu đ□ tìm s□ giúp đ□. Ông ta bèn đ□n C□ Quan C□u Tr□ L□□ng Th□c Hoa K□ đ□ nh□ s□ tr□ giúp.
Ng□□i đ□ng đ□u c□ quan đó chính là Herbert Hoover, ng□□i sau này tr□ thành T□ng Th□ng H□p Ch□ng Qu□c Hoa K□. Ông Hoover đ□ng ý giúp đ□ và nhanh chóng g□i hàng t□n l□□ng th□c đ□ c□u giúp nh□ng ng□□i Ba Lan đang b□ đói khát □y.
Th□m h□a cu□i cùng cũng đã đ□□c ngăn ch□n. Th□ T□□ng Paderewski lúc b□y gi□ m□i c□m th□y nh□ nhõm. Ông bèn quy□t đ□nh đi sang M□ đ□ t□ mình c□m □n ông Hoover vì c□ chí cao quý c□a ông □y đã giúp đ□ ng□□i dân Ba Lan trong nh□ng lúc khó khăn. Th□ nh□ng khi Paderewski chu□n b□ nói câu c□m □n thì ông Hoover v□i c□t ngang và nói : "Ngài không c□n ph□i c□m □n tôi đâu, th□a ngài Th□ T□□ng. Có l□ ngài không còn nh□, nh□ng vài năm tr□□c, ngài có giúp đ□ hai c□u sinh viên tr□ tu□i □ bên M□ đ□□c ti□p t□c đi h□c, và tôi là m□t trong hai chàng sinh viên đó đ□y "
TH□ GI□I NÀY ĐÚNG TH□T LÀ TUY□T V□I, KHI B□N CHO ĐI TH□ GÌ, B□N S□ NH□N L□I Đ□□C NH□NG ĐI□U T□□NG T□.